

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

2. Licet Pare[n]tibus optare morte[m] filiae, ut à sollicitudine & cura illius libere[n]tur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

PROPOSITIO I.

Licet absolute desiderare filio mortem Patris, ut causam boni sui.

PROPOSITIO II.

Licet Parentibus optare mortem filie, ut à sollicitudine & cura illius liberentur.

7. **H**As propositiones, licet assertor earum, non vacare periculo ipse advertat, in quantum in utraque absolute eligitur malum alterius, licet ut causam proprii sui commodi; nihilominus satis probabiles; adeoque in praxi tuto eas sequi licere iudicat: quod si illæ tutæ in praxi, æque licitum erit subdito optare mortem Prælati, vel ut ab illo sibi infenso liberetur vel Prælatutram adipiscatur: item fratribus junioribus mortem seniorum, ut in jus primogenituræ succedant. Eoque justior erit optatio & desiderium, quo pinguior Prælaturæ & primogenia quæ desiderantur. Sed hoc cunctis est honora-

honorare patrem & matrem, illis malorum temporalium, maximum & terribilium omnium terribilissimum exoptare? Estne hoc illi primo legis naturalis principio, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, conforme? Quis pater æquo animo ferat, æquis oculis aspiciat filium, suæ morti hæreditatis adipiscendæ causa inhiantem? Christus Dominus ab homicidio non excusavit eos, qui ex motu pietatis & obsequij Divini discipulos suos essent interfecturi, dum ait, *venit hora, & nunc omnis qui interficit vos arbitretur se obsequium præstare Deo, ecce imaginatum Dei servitium in mente divina est homicidium, cur non & ob imaginatum proprium commo- dum mortis patris desiderium erit in mente divina parricidium? si, qui viderit mulierem ad concupiscendam eam, jam machatus est eam in corde suo, utique à pari, qui inuita hæreditatis optat mortem parentis jam parricida saltem est affectu in corde suo, & tanto certius quanto talis optatio non est meræ velleitas vel inefficax sed efficax & absoluta voluntas, unde dictum est in propositione licet absolute &c. non dicam quod infu-*

aliud decalogicum præceptum, non concupisces rem proximi tui, absolute violent, dum bona paterna sub alterius adhuc dominio constituta, affectant, & pro medio illa adipiscendi ad affectatum iniquum objectum, iniquius medium affectationem mortis paternæ assumunt.

8. Id quod bene advertit *S. Augustin.* *pragm. 42. cap. 10.* Concupiscere rem proximi inquit quod notat Deus in corde, etiamsi iustam tibi successionem quaras, non licet, denique qui volunt res alienas tanquam justè possidere, heredes se fieri quarunt à morientibus; quid enim tam justum videtur, quam rem sibi derelictam possidere, habere jure communi? quid apud te manet homo? dimissum est mihi, hereditatem consecutus sum, testamentum lego: Nihil videtur justius ista voce avaritia. Tu laudas quasi jure possidentem. Deus damnat injuste concupiscentem, vide qualis es, qui optas te ab aliquo heredem fieri, non vis ut habeat heredes, in heredibus autem nihil charius primogenito. Proinde in primogenitis tuis punieris, qui concupiscendo res alienas, id quod tibi jure non debebatur, quasi juris umbram perquiris.

R

Quibus

9, Quibus merito illud Philonis *Judei* lib. de decalogo opponas. Ceterum qui nec de hominibus bene merentur. Lati eorum proposititatibus, condolentes adversitatibus nec pietatem sanctitatemq³ suspiciunt, possunt videtur mutati in ferarum ingenium, inter quos primatum tenent qui parentes suos negligunt, utriusq³ partis hostes, tum Deo, tum ejus, quod hominibus se approbare vult: sciunt igitur damnatos pro duobus tribunalibus, quae solum sunt naturalia: Impietatis apud divinum, quod secundos post Deum authores vita sua non vacent ex officio: Inhumanitatis vero apud humanum: Cui enim benefacient, qui proximo optime de se meritos vili pendunt, quibus nihil potest referri gratia non inferior acceptis beneficiis? quomodo enim genitus poterit generem suum vicissim gignere, quam excusant prerogativam natura dedit parentibus, quam compensandam a liberis?

10. Et paulò infra, fera pro accepto beneficio norunt gratiam reponere, canes custodiant domos, & cadunt pro dominis suis, repentim aliquo periculo, circumventis: alij greges servandis adhibiti, usque ad mortem decerunt

pro salute pecorum ne damnum accipiant pecu-
narij: & non fatebimur probrum esse longe
turpissimum, hominem gratis natum gratitu-
dine superari à cane, audaci aspera que bestia?
Et non faciem præ pudore obvoluent homines
parentum suorum contemptores, damnabunt-
que suam incuriam in re qua sola erat curan-
da, vel ante alias, præsertim cum non confera-
tur quam referatur beneficium? filiorum enim
nihil est, quod non debeant parentibus, à qui-
bus vel acceperunt, vel in accipiendo adjuti
fuerunt.

ii. Quarto quoque decalogi præcepto,
& illi, qui licet non sint patres carnis propa-
gatione, sunt tamen vel directione vel in-
structione, honorandi veniunt, quales sunt
superiores, Magistri & instructores ita Do-
ctor Angelicus. 22. q. 102. a. 1. in corp. sicut ait:
carnalis pater particulariter participat ratio-
nem principij, qua universaliter reperitur in
Deo, ita etiam persona, qua quantum ad ali-
quid, gerit circa nos providentiam, particula-
riter participat rationem patris, quia pater est
principium & generationis & educationis, &
discipline, & omnium qua ad perfectionem
humane

humana vita pertinent; Persona autem in dignitate constituta, est sicut principium gubernationis respectu aliquarum rerum, sicut Princeps Civitatis in rebus civilibus, dux exercitus in bellicis, Magister autem in disciplina. Et inde est, quod omnes tales persona Patres appellentur.

12. Vnde Senec. lib. 1. de Clement. cap. 14. interrogatus, quodnam sit Principis officium, respondit quod honorum parentum; hoc quod parenti id etiam Principi faciendum est, quem appellamus Patrem patriæ, non adulatione vana seducti; quemadmodum & Aristoteles eos simul ponit, dum Deo, parentibus, & præceptoribus æquivalens reddi non posse asserit; à parentibus enim esse & vivere à præceptoribus bene & honeste vivere debemus.

Sicut Deo & parentibus ut jam visum est injuriæ sunt, novarum sententiarum inventores vel assertores sic quoque Regibus minus præjudicant dum docent:

Propo